

Avelsstrategi för drever(RAS)

Utarbetad av Svenska dreverklubben Centralstyrelse

2011-2015

Innehållsförteckning	sidan
Avelsprogram för Drever RAS	3
1. Förankring i klubben	3
2. Historik om Drevern	3
Antal registrerade drevrar 1990 – 2010	4
3. Dreverns utveckling för inavel och effektiv populationsstorlek	4
Dreverrasens genomsnittliga ökning av inavelsgrad	5
Dreverhanar med minst 150 barnbarn 2010	6
4. Avel för exteriöra egenskaper	7
5. Avel för mentalitet och tillgänglighet	8
6. Avel för jaktegenskaper	8
7. Avel för fruktsamhetsegenskaper	9
8. Avel mot sjukdomar och defekter	10
Lungödem	10
Hur länge lever och jagar en Drever?	10

Avelsprogram för Drever RAS

Svenska Dreverklubbens Avelskommitté och Centralstyrelse

Svenska Kennelklubben har beslutat att alla raser i SKK skall upprätta en avelsstrategi (RAS) eller kanske mera riktigt ett avelsprogram. Programmet skall vara långsiktigt och innehålla alla de egenskaper som kan anses viktiga för en ras. Svenska Dreverklubben (SDK) har sedan länge haft ett handlingsprogram för olika avelsfrågor vilket utgör stommen i vårt avelsprogram. Dreverrasens framväxt och utveckling fram till 1994 finns beskriven i Boken om Drever (Cederström, Johansson & Andersson, 1994). Vi har även mycket värdefullt material för avelsprogrammet i våra årsböcker. Andra viktiga källor som innehåller aktuell information är: Svenska Dreverklubbens arbetsordning (stadgar, regler, blanketter mm), raskompendiet för Drever och vår hemsida www.svenskadreverklubben.se.

1. Förankring i klubben

Viktiga punkter i arbetet med avelsprogrammet:

- Förberedande diskussioner hölls på avelskursen 2002 i Västerås.
- Avelskommittén diskuterade avelsprogrammet 22 mars, 2003.
- CS diskuterade avelsprogrammet som en kvällsövning 22 mars, 2003.
- Information och diskussion om avelsprogrammet på morgonen före Dreverstämman i Uppsala, 2003.
- En enkätundersökning bifogades septembermeddelandet 2003 med frågor om avelsinriktningen och framtiden för Drevern.
- Brevenkät till uppfödarna om fruktsamhet och valpningsproblem.
- Ämnet vid avelskonferensen 20-21 april, 2004 var avelsprogrammet för drever där medverkan från representanter för övriga nordiska länder var viktig.
- Avelsprogram utformades av avelskommittén och godkändes av Centralstyrelsen 18 juni 2004 och lämnades efter slutjustering till SKK för fastställande.
- Varje år 2005-2010 har avelsprogrammet diskuterats med valda ombud vid ett seminarium före Dreverstämman. Materialet för dessa diskussioner har varit det avelskommittén presenterat i årsboken om läget i rasen. Ändringar har föreslagits och genomförts bl.a. sänktes gränsen för antal valpar från 200 till 150 med hänvisning till sjunkande registreringssiffror fr.o.m. 2007.
- En viktig punkt är fortfarande en **nordisk databas för hela rasen**, så att vi kan hålla ihop och analysera resultatet för avelsprogrammet för hela rasen. Här behövs SKKs hjälp.

2. Historik om Drevern

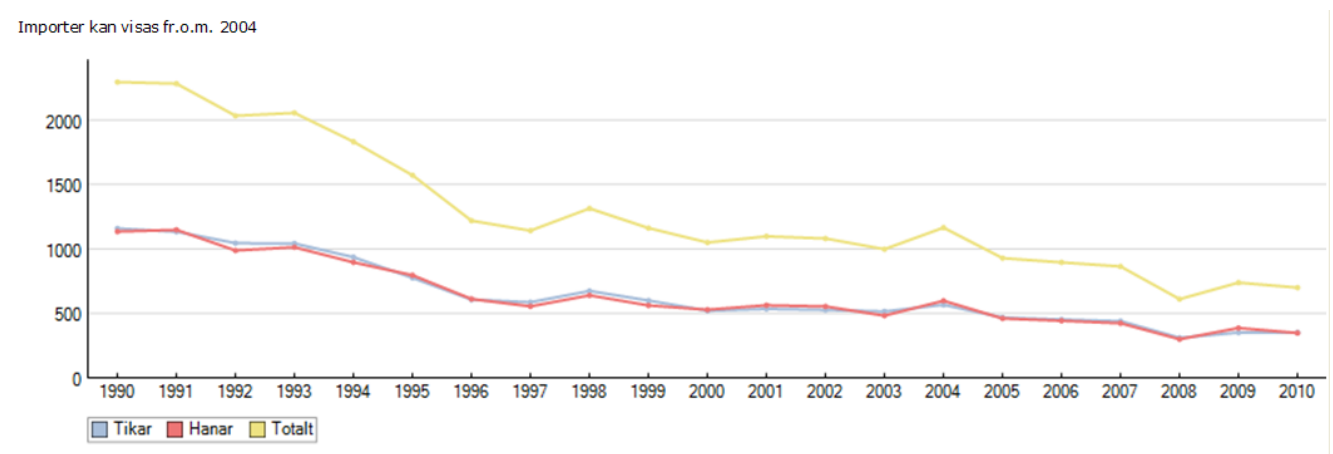
Drevern eller som den tidigare hette, Dachsbracken, är en hund som avlades fram på kontinenten i mitten av 1850-talet. Vi behöver alltså inte gå så långt tillbaka för att finna dachsbrackens rötter – i Sydtyskland, Tyrolen och Schweiz. Namnet skapades mycket för att visa rasens ursprungsblandning: der Dachshund och den högre stövaren, der Bracke. De första registreringarna i SKK gjordes redan 1913. Svenska Dachsbrackenklubben bildades 1944 och 1947 ändrades namnet till Drever och Svenska Dreverklubben (SDK). Klubben har idag 24

lokalklubbar och drygt 3 500 medlemmar. Utvecklingen av antal registrerade hundar kan ses i nedanstående figur, vilket visar en kraftig nedgång.

Dreven är en allround drivande hund som idag används till jakt efter hare, räv, rådjur och hjort. Den har alltid varit en hund för jägaren och har förskonats från extrem exteriöravel. Att Drevern är allround hindrar naturligtvis inte att det går att specialisera drevern på ett viltslag. Det finns många exempel på alldeles utmärkta hardrivare som väl kan jämföras med de bästa hardrivarna i andra raser. Utmärkande för en bra drever är ett lagom vidsträckt sök, förmåga att snabbt resa vilt, spårnoggrannhet och lagom drevhastighet. I förhållande till sin storlek har drevern ofta ett välklingade skall samt förmåga att avbryta drev som sträcker ut. I Boken om Drever (sid. 10-24) finns Dreverrasens historia beskriven allt från hur rasen kom till Sverige fram till modern tid. På sidorna 115-119 beskriver Alf Johansson de viktigaste avelslinjerna med fotografier av hanhundar som har haft stor betydelse i Dreverrasen. Dreverklubben var tidigt ute med datoranalyser av dreverdata, vilket beskrivs av Kjell Andersson (sid. 121-133).

Antal registrerade drevrar 1990 – 2010

3. Dreverns utveckling för inavel och effektiv populationsstorlek

Grundläggande studier av populationsstrukturen i Dreverrasen finns redovisade i årsskrifterna. Eftersom hanarna har störst betydelse för utvecklingen av bl a inavel är det främst deras betydelse som studerats. Där redovisas antal valpar som hanarna har producerat och också hur många barnbarn som det har resulterat i. En beräkning av generationsintervallen visar på höga genomsnittsvärden, vilket innebär att f.f.a. hanarna (drygt 5,5 år) testas noga innan de används i stor skala i avelsarbetet. Historiskt har vissa hanar använts mer än som kan anses bra för rasen. När en enskild hanes barnbarn svarar för drygt 10 procent av generna i en generation så är det negativt ur populationsgenetisk synpunkt och utgör en risk för uppförökning av enskilda gener med negativa effekter. Detta förhållande beskrevs redan 1991. Dessa analyser upprepas regelbundet och aktuella siffror redovisas nedan.

Historiskt finns Dreverrasen utveckling från korsningsprodukt till en ras beskriven i Boken om Drever (1994). Då var det ganska naturligt och i viss mån nödvändigt att driva en ganska kraftig inavel för att få rasen enhetlig. Det kan vara ganska svårt att hitta den punkt där det inte längre är en användbar strategi. Därför analyserades inavelsökningen i rasen på alla hundar som fanns i SKKs dataregister fram till februari 1995. Resultatet visade klart på en för stark inavelsökning främst under de senare åren. Dessa analyser resulterade i det handlingsprogram som utarbetades

och antogs 1994 och som forfarande utgör stommen i vårt avelsprogram. Vissa punkter skall ses i relation till den diskussion som fördes inom SKK vid den tidpunkten, se nedan:

Svenska Dreverklubbens handlingsprogram för bevarande av genetisk variation och bekämpning av oönskade anlag och sjukdomar

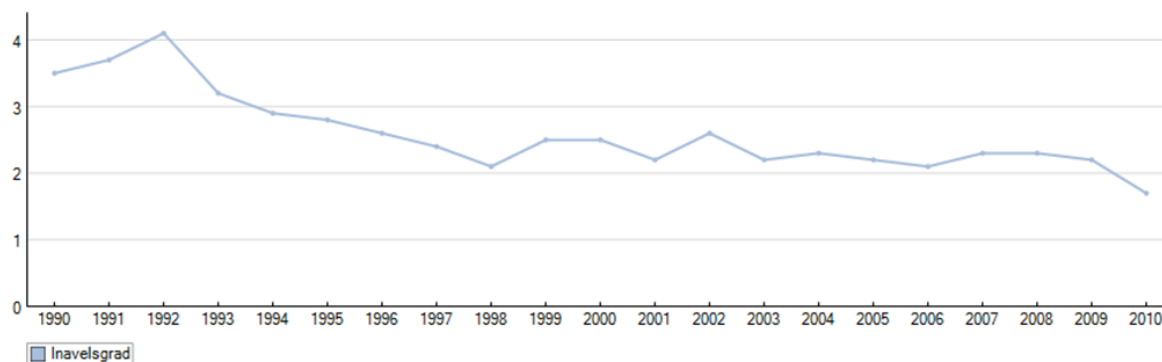
Antaget av Svenska Dreverklubbens centralstyrelse 25 mars 1994

1. Informera sakligt för att undvika panik
  2. Analysera genomsnittligt släktskap i rasen med bäst kända teknik
  3. Avråd från nära släktskapsparningar (mer än 3 procents ökning/5 generationer) *
  4. Verka för att drevprovsreglerna bättre anpassas till jägarnas önskemål
  5. Verka för att handjur och hondjur prövas under längre tid än nu
  6. Anvisa fler oprövade hanar för avkommeprövning (unghundslista)
  7. Invänta resultat innan hanar används i stor skala (25-40 valpar)**
  8. Avsluta användningen när avelskommittén så rekommenderar (150 valpar/hane)***
  9. Defekter med okänd bakgrund behandlas på följande sätt:
    - klubben medverkar till att omfattningen och orsakerna kan fastställas (forskning)
    - under tiden används ej drabbade individer i aveln
    - när orsakerna har fastställts utformas ett miljö- och avelsmässigt hälsoprogram i samråd med Svenska Kennelklubben.
- * Nuvarande rekommendationer (dock kan upp till 5 procents ökning accepteras i vissa fall)
** Rekommendationer i RAS 2005 – 2010.
*** Rekommendationer fr.o.m. 2007.

Svenska Dreverklubbens centralstyrelse har utan tvekan arbetat efter SKK:s avelspolicy eftersom vi sedan många år tillbaka tillämpat de flesta av de principer som SKK har i sitt program. Bakgrunden till att vi tog fram Handlingsprogrammet 1994 var bl.a. att undersökningar publicerades som visade att Dreverrasen skulle ha en smal avelsbas uttryckt som effektiv populationsstorlek. Vi har sedan dess ökat den effektiva populationen från 69 hundar till ca 125. Detta är ett annat sätt att visa att vi har minskat den genomsnittliga inavelsökningen från 0,7 procent per generation till under 0,4 procent från 1994 till nu, vilket vi vill tolka som att rådgivning lönar sig. Det är dock inte fel om vi lyckas sänka inavelsökningen lite till men det skall balanseras mot andra mål. Detta skulle vi snabbt uppnå om vi i stort sett kan få bort parningar som ligger över 6,25, vilket inte är minst viktigt i kampen mot lungödem. Rådgivning kommer att sättas in för att uppnå detta. Detta har redan skett under 2010 med synligt resultat.

Dreverrasens genomsnittliga ökning av inavelsgrad

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

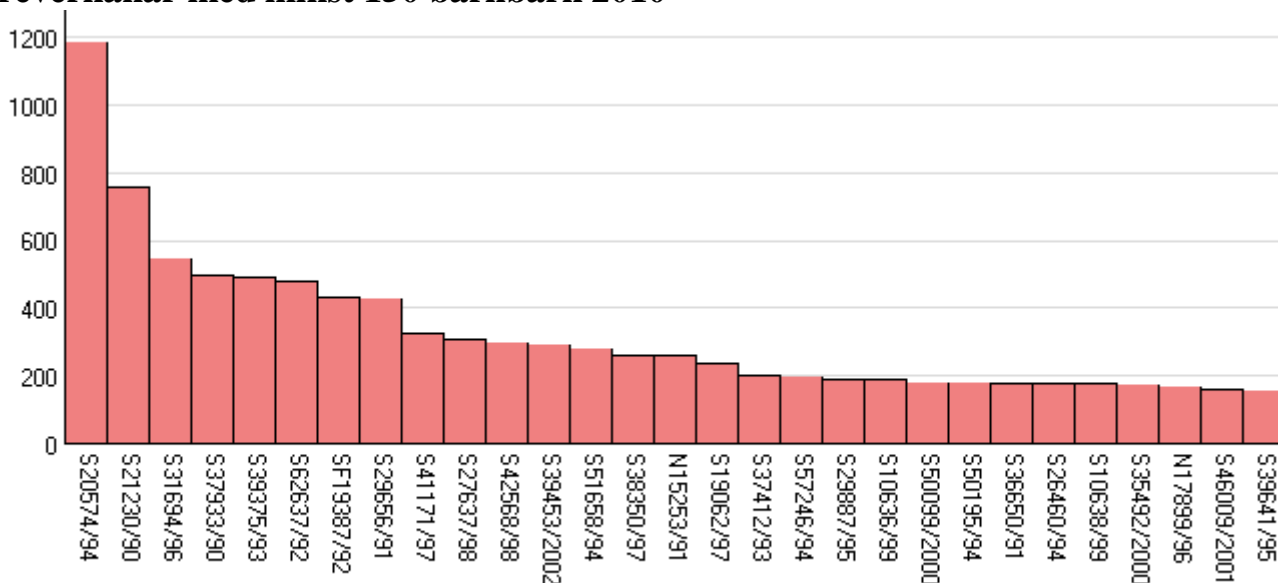

Den viktigaste åtgärden på lång sikt för att behålla den genetiska variationen (stor effektiv population) är dock att använda tillräckligt många hanar i rasen. Det innebär bl a att vi inte kan tillåta någon hane att få alltför många valpar hur bra han än är. Det är då bättre att någon bra son tar över. Antalet valpar per hane måste sättas i relation till antalet registrerade valpar som för tillfället är ca 800 per år. Detta är särskilt viktigt eftersom olika omständigheter har gjort att antalet registrerade valpar mer än halverats sedan toppen för 10-15 år sedan (2 282 valpar, 1991).

Vi gör årligen analyser av andelen barnbarn efter hanarna korrigerat för antal registrerade valpar det år barnbarnen är registrerade. Vi kan konstatera att för andelen producerade barnbarn ligger nu Härkilas Mach I (725 valpar, 10,6%), Alors Frippe (194 valpar, 10,5%) Tulsebodas Litus (318 valpar, 10,2%) i topp med över 10 % av generna i sin generation. Därefter ligger ett par hanar med drygt 5 % för hanar födda 1990 och framåt. Den senaste av dessa är Härkilas Tarras I registrerad 1996. Det finns ett samband mellan antal registrerade valpar och antal barnbarn. Nedan redovisas de hanar som på senare år producerat flest barnbarn enligt SKKs avelsdata.

Dreverhanar med minst 150 barnbarn 2010

Generationsintervallet för dreverhanar är i medeltal 5,66 år (5,69 år far-son och 5,62 år far-dotter) med en viss ökning över åren. Generationsintervallet på tidsidan är klart kortare, 4,39 år mor-son och 4,54 år mor-dotter (medeltal 4,47/år).

En gemensam nordisk databas är viktig för att kunna fånga upp hanar som har avkommor i flera länder och få heltäckande genetiska analyser av rasen.

Vi ändrar nu policyn för antal valpar efter hanar för att få ett mera lättöverskådligt system och efter ingående diskussioner före dreverstämman 2010 enligt följande:

- Avelskommittén anvisar meriterade individprovade hanar (utställning, drevprov) för avkommeprövning (unghundslista)
- Hanen får producera 5 kullar men om inte 25 valpar kunnat registreras tillåts ytterligare en kull (25-30 valpar vid normal kullstorlek)
- Om resultaten på drevprov för hanens valpar är tillräckligt bra får ytterligare 10 kullar produceras förutsatt att inte mer än en valp rapporterats för lungödem eller att andra

omständigheter gör att hanen är olämplig att använda i stor skala (totalt ca 80 valpar vid normal kullstorlek)

- Ytterligare 10 kullar kan senare tillåtas för hanar med låg risk för lungödem vilket innebär ett uppehåll på 2 år för att de senaste födda valparna skall ha kunnat utveckla lungödem (totalt ca 130 valpar vid normal kullstorlek)
- Avbryt användningen av hanen när avelskommittén rekommenderar detta.
- Minimera parningar med inavelsökning över 6,25 genom riktad rådgivning.

4. Avel för exteriöra egenskaper

Avelsmål för dreverns exteriör är att rasstandardens skall anpassas till att så långt det är möjligt skapa en funktionell långsamdrivande hund. Hållbarhet och hälsa även i hög ålder är viktiga egenskaper.

Rasstandard för Drever kompletterad efter exteriördomarkonferens 8 februari 2009. (SKKs och SDKs hemsidor, utdrag se nedan)

Helhetsintryck: Drevern skall vara en relativt långsträckt och lågställd hund, som mera präglas av styrka och robusthet än av ädelhet och snabbhet. Den skall ha god resning och väl utvecklad muskulatur samt vara rörlig. De skillnader i kroppsbyggnaden som betingas av könet skall vara tydligt framträdande.

Storlek/vikt: Mankhöjd: Hanhund 32-38 cm, idealhöjd 35 cm. Tik 30-36 cm, idealhöjd 33 cm.

Diskvalificerande fel:

- Utpräglat över- eller underbett
- Kroksvans eller i övrigt defekta svanskotor
- Leverfärg
- Långhårig
- Blå ögon, ett eller båda
- Mankhöjd som under- eller överstiger den i standarden föreskrivna
- Testiklar: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Följande ändringar har föreslagits i standarden efter exteriördomarkonferensen, 8 februari 2009.

1. Under ”viktiga måttförhållanden” infördes: **Mankhöjd/ Kroppslängd bör vara 1:1,6 .**
2. Linjerna för skalle och nosparti skall beskrivas enligt följande: **”Helst skall vara något divergerande eller parallella”.**
3. Under ”fel” tas med även **alltför kort hårlag.**
4. Under ”diskvalificerande fel” infördes **långhårig.**

Utöver ovanstående förslag till standardändringar justeras raskompendiet och inlämnas för godkännande till SKK/DK.

OBS! Drevrarna får inte bli för stora och tunga. Kan ge problem i snörika trakter och kan ha samband med lungödem (SDK-Cs).

5. Avel för mentalitet och tillgänglighet

Avelsmål: Drevern skall vara en god familjehund.

Uppförande/Karaktär: Drevern skall vara uppmärksam och ha ett lugnt temperament. Den får inte vara aggressiv, nervös eller skygg (från rasstandarden).

- De allra flesta Drevrar är i dag mycket bra mentalt.
- De mentala egenskaperna bör även kontrolleras mera systematiskt vid drevprov och utställning.
- Tikar som visar dålig mentalitet vid parning och efter valpning bör inte användas i avel.

6. Avel för jaktegenskaper

Avelsmål: Dreven skall vara en utmärkt långsamdrivande hund med bra samarbete och lydnad. Tillåtna drevdjur är: hare, rådjur, räv och hjort. Drevern skall också kunna spåra skadat vilt.

I allt avelsarbete är det viktigt att veta vilket målet med arbetet är. När det är så många människor inblandade är det svårt att få en bra bild av vad alla vill med sina hundar och jakten. Dessutom vill vi gärna veta om det kommer att bli stora förändringar i framtiden. Det enda vi kan göra är att ge så många som möjligt chansen att ge sina synpunkter. Vi har valt att göra ett frågeformulär som fanns insatt i Septembermeddelandet 2003. Vi gjorde en liknande enkät inför regelrevisionen 1995, då vi hade ett formulär i Septembermeddelandet 1994.

Den viktigaste frågan för framtiden var, vad vi behöver förbättra hos vår ras, och då är det viktigt att jämföra med hur det såg ut 1994. Samarbetet är fortfarande den viktigaste egenskapen att förbättra men tätt följd av mentalitet, hälsa och skall. Därefter följer drevsäkerhet en bit efter, vilket tyder på att de flesta är ganska nöjda med sina hundar, vilket även bekräftas av att jaktlust är den egenskap som dreverägare tänker på i första hand när de beskriver en Drever. Detta stämmer ganska väl med hur man svarade 1994. Då kom mentalitet och samarbete klart först bland egenskaper som borde förbättras.

Provregler

Grunden i avelsarbetet för jaktegenskaper är reglerna för drev- och viltspårprov (Drevprovsregler & anvisningar och Regler för viltspårprov). Dessa regler revideras vart 5:e år med tanke på eventuella förändringar i avelsmål och förändringar i lagar och förordningar samt med erfarenhet av hur reglerna har fungerat under tidigare perioder. Arbetet pågår för att få gemensamma drevprovsregler för alla drivande raser baserade på de genetiska analyser som genomförts på drever och stövare. Målet är att minska antalet egenskaper och koder samt skapa förutsättningar för att de egenskaper som bedöms verkligen speglar hundens prestationer på ett korrekt sätt.

Unghundslista

En lista med hanar som kan användas i aveln upprättas med hundar som har tillräckliga meriter på utställning och drevprov och med stigande krav beroende på ålder. Dessa hanar rekommenderas producera 5 kullar varefter de skall invänta resultat från avkommebedömning

Avkommebedömning (Hanhundslista)

Hanhundslistan beräknas på avkommans jaktliga resultat d.v.s. de på drevprov erövrade priserna: 1:a, 2:a, 3:e och 0-pris. Prisvalörer har tillkommit genom en kombination av sammanlagd poäng för egenskaperna och ett fastställt minsta antal drevminuter (se Drevprovsregler & anvisningar). Dessutom får inte hunden ha någon etta i egenskapspoäng för att få pris eller tvåa för att få 1:a pris. För övrigt används inte egenskapspoängen till en officiell avelsvärdering, men vi planerar att kunna ändra på detta snarast. Här finns nämligen stora möjligheter till förbättringar av avelsvärderingen med tanke på modern avelsvärderingsteknik som utvecklats för andra husdjur.

För att komma med i hanhundslistan måste hanen ha 5 kullar registrerade t.o.m. året före beräkningsåret. Hanar registrerade för mer än 15 år sedan tas inte med på listan. Utifrån resultatet i listan och övrig information rekommenderas hanar med tillräckligt bra resultat för fortsatt avel upp till maximalt 25 kullar.

Framtida åtgärder:

- Nya genetiska analyser av drevprovdata har genomförts som examensarbete vid SLU. Resultaten har presenterats och diskuterats med samtliga drivande klubbar under 2010 som grund för pågående regelrevision.
- Ny avelsvärdering av jaktegenskaper utformas som följd av resultaten av analysen.
- En gemensam nordisk databas är nödvändig i framtiden för effektiv avel inom rasen.

7. Avel för fruktsamhetsegenskaper

Goda fruktsamhetsegenskaper (hög dräktighetsprocent, lagom antal födda och överlevande valpar, lite valpningsproblem) är av stor vikt för en ras överlevnad. Tyvärr är dessa egenskaper dåligt registrerade inom hundaveln. Den enda egenskap som vi kan räkna ut idag är antal registrerade valpar, men den egenskapen kan variera av orsaker som inte har med avelsarbetet att göra t.ex. efterfrågan på valpar. I Svenska Dreverklubben gjordes ett försök att på frivillig väg rapportera in valpningsresultat, valpningssvårigheter, dödlighet, missbildningar mm. Vi kunde efter ett antal år konstatera att det inte var en framkomlig väg då frekvensen svar var allt för låg.

Vi har under senare år fått oroande rapporter om att tikar gått tomma och ville därför om möjligt få svar på hur omfattande problemet är och möjliga orsaker. Vi skickade därför en enkät till våra uppfödare. Det tidigare uppmärksammade problemet med kejsarsnitt var också intressant att få en uppfattning om. Totalt svarade 56 uppfödare på våra frågor. Totalt hade de parat 141 tikar 2002 och 2003 (t.o.m. oktober). Av dessa hade 20 tikar gått tomma eller 14,2 procent. Det är svårt att avgöra om detta är en normal siffra, då det saknas uppgifter, eftersom ingen har registrerat detta tidigare. Någon klar bild av orsakerna var heller inte lätt att få. Sannolikt har det inte skett någon förbättring på senare år. Ett problem i sammanhanget är bristande kunskaper hos många ovana uppfödare. Detta kommer att åtgärdas genom att ordna seminarium i dessa frågor före nästa års dreverstämma.

Frekvensen av kejsarsnitt som uppfödarna rapporterade var ca 5 % vilket ligger på en lägre nivå än våra tidigare siffror, drygt 10 %. Orsaken till skillnaderna kan vara att de tidigare siffrorna bygger på inskickade valpningsrapporter och att viljan att skicka in dessa var större om valpningen hade resulterat i ett kejsarsnitt än om allt varit normalt. Det finns väl också risk att något kejsarsnitt glömts bort i det material som vi fått in senare.

I detta sammanhang skulle det vara bra om alla veterinärbehandlingar registrerades i en databas som var tillgänglig för avelsvärdering, vilket bl.a. sker på mjölkkor. Vi kan sannolikt få ganska goda genomsnittssiffror från försäkringsbolagen men inga uppgifter om enskilda tikar. Det gäller att se upp med exteriöravel som kan leda till ökade förlossningsproblem, vilket klart framgår om man jämför med andra hundraser och djurslag t.ex. Belgien Blue hos nötkreatur. Det gäller såväl bäckenets storlek och form hos tiken som ett överdrivet kraftigt framparti hos valparna.

Framtida åtgärder:

Vi verkar för att SKK snarast verkställer KF-beslutet som fattas om utökad registrering av fruktsamhetsegenskaper eftersom erfarenhet visar att det inte går att genomföra på frivillig väg.

Vi skall ordna seminarier för uppfödare och hanhundsägare för att öka kunskaperna om fruktsamhetsegenskaperna

8. Avel mot sjukdomar och defekter

Nedanstående är hämtat ur Svenska Dreverklubbens handlingsprogram för bevarande av genetisk variation och bekämpning av oönskade anlag och sjukdomar:

9. Defekter med okänd bakgrund behandlas på följande sätt:

- klubben medverkar till att omfattningen och orsakerna kan fastställas (forskning)
- under tiden används ej drabbade individer i aveln
- när orsakerna har fastställts utformas ett miljö*- och avelsmässigt hälsoprogram i samråd med Svenska Kennelklubben.

* De flesta hälsoproblem påverkas både av arv och miljö. Därför måste även miljöfaktorer tas med i programmet.

Lungödem

Avelsmål: Att sänka frekvensen lungödem hos Drever till hälften t.o.m. 2015.

Kortfattad information om lungödem uppkommet i samband med jakt- ofta kallat jaktödem:

De vanligaste symtomen är *andningsproblem efter eller i samband med jakt och onormal trötthet.*

Direkt efter jakten förefaller hunden oftast tröttare än förväntat av en frisk hund.

Inom någon timme efter jaktens slut brukar man kunna höra och se att hunden hostar lite och ibland sitter de hellre än de ligger och nosen håller de då gärna uppåt lutad.

Om man studerar hundens sätt att andas ser man att hunden tar många och djupa andetag per minut, uppåt 60 till 100 andetag per minut i andningsfrekvens. (Om man vill räkna andningsfrekvensen bör man göra det när hunden ligger eller sitter still - gör det gärna genom att observera hunden på lite avstånd och räkna antalet andetag under en minut).

Detta tillstånd håller i sig från ca 4 timmar upp till 2 dygn efter jakten.

Oftast spontantillfrisknar hundarna, men tillståndet kan förvärras och i vissa fall kan hunden t.o.m. avlida inom några få dygn efter jakten. Veterinär bör konsulteras om hunden har stora andningsvårigheter.

För att öka vår kunskap om sjukdomar hos drever och i synnerhet de andningsproblem som uppkommer i samband med jakt utfördes en vetenskaplig undersökning av ett slumpmässigt urval av drevrar under ett antal år vid Sveriges lantbruksuniversitet (Egenvall m.fl., 2004). Resultaten visade att lungödem är ett komplicerat problem. Arvbarheten beräknades till ca 0,3

eller med ett annat sätt att uttrycka det så kan 30 procent av den totala variationen betraktas som genetisk. Detta är, en för den här typen av egenskaper och på det sätt som den är registrerad, en överraskande hög siffra. Trots det behövs den modernaste avelsvärderingstekniken för att komma åt problemet genom urval. Det förutsätter först och främst att vi kan registrera på ett säkert och objektivt sätt.

Hundägare vars drevrar drabbats fyller i ett frågeformulär, som bifogas årsboken, och sänder det för registrering i vår databas. Den som är drabbad är motiverad att sända in uppgifterna för att förhoppningsvis han/hon skall slippa problemet i framtiden. Avelskommittén gör en central avelsvärdering när vi fått in tillräckligt med rapporter. Vi har kunnat plocka bort en del avelsdjur som gett för hög frekvens lungödem. Nya lungödemsfall redovisas varje år i årsboken och på hemsidan. Tyvärr kan vi konstatera att vår målsättning att sänka frekvensen till hälften till 2010 inte kunnat uppfyllas då det kommit många rapporter i slutet på perioden kanske beroende på svåra väderförhållanden. Sannolikt har också rapporteringsviljan ökat.

Höftledsdysplasi (HD)

Avelsmål: Att fortlöpande följa utvecklingen av kliniska symptom av HD i rasen och vid behov öka antalet undersökta hundar.

rligt

Dreverstämman i Umeå 2001 beslutade, enligt centralstyrelsens förslag, att anhålla hos SKK om att slopa kravet på HD-röntgen utan anmärkning för att hunden skall bli champion, vilket beviljades från och med 1 januari, 2002. Detta har naturligtvis lett till att få hundar har röntgats. Rekommendationerna från SKK att inte satsa på HD-röntgen i stor skala för Drever gjorde detta beslut lätt. Detta får givetvis omprövas om Drevrar mot förmodan skulle få fysiska problem med höfter.

Övriga kända defekter

Frambensfel:

Uppmärksammas vid utställningar, där fel innebär nedsatt pris.

Hundar med så allvarliga fel att hunden har opererats får ej starta på utställning och/eller prov och skall heller inte användas i avel.

Kroksvans:

Förekommer ytterst sällan hos Drever. I den mån valpar med kroksvans inte tagits bort strax efter födelsen kan de ej tilldels pris på utställning eller starta på prov.

Framtida åtgärder: registrering av alla fel vid födelsen av valpar, genomgång av försäkringsstatistik och veterinära behandlingsjournaler krävs för att kunna bekämpa fler defekter än idag.

Hur länge lever och jagar en Drever?

Hur länge en Drever jagar är en mycket viktig fråga för Dreverägarna. Därför skulle en registrering av när och varför hunden slås ut eller dör (alternativt inte längre kan användas till jakt) vara värdefull. Livstidsproduktion är i sig en svår egenskap att driva avel för eftersom den registreras sent i livet. Viss information kan hämtas ur försäkringsbolagens register.

För Svenska Dreverklubbens Centralstyrelse 8 augusti 2010.

Kjell Andersson

Ordförande Avelskommittén

RAS har fastställts av SKKs avelskommitté 6 april 2011.